

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY *EO/c 7/32*

Nr 2685.

Charles Vinzio
(Lozanna, Szwajcaria).

Kl. 19 ~~c~~

19 **c** 7/32

Sposób budowy szos i chodników.

Zgłoszono 18 października 1920 r.

Udzielono 18 sierpnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 4 sierpnia 1919 r. (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób budowy szosy, drogi lub chodnika, polegający na zastąpieniu zwykłego kamiennego podłoża, zwanego zwykle sztorcowem, przez podłoże, utworzone z faszyn i piasku lub tylko z piasku, umieszczonego na gruncie, na którym to podłożu ułożona zostaje warstwa płaskich kamieni, następnie na niej druga warstwa kamieni rozdrobnionych i wkońcu trzecia warstwa drobnego żwiru lub żużli, piasku i wapna lub cementu.

Sporządzona w ten sposób szosa lub droga posiada tę zaletę, że na mokrym, błotnistym gruncie faszyny tworzą podłoże, opierające się zagłębieniu kamieni w grunt, zaś przy gruntach zwykłych i nadających się do budowy dróg wystarczy zamiast ka-

miennego podłoża ułożyć warstwę piasku, na której są umieszczone cienkie i płaskie kamienie, zapobiegające temu, aby tworząca zwykłą warstwę szosy rozdrobnione kamienie wgłębiały się w grunt przy przechodzeniu ciężkich pojazdów.

Górna warstwa drobnego żwiru lub żużla przedstawia powierzchnię do ruchu kołowego oporną na ścieranie, a wskutek tego zmniejsza tworzenie się kurzu.

Budowa drogi według wynalazku może być uskuteczniiona w sposób następujący: na grunt układa się podłoże z faszyn lub faszyn i piasku, albo też tylko z piasku, grubości 6 — 8 cm. Na to podłoże kładzie się warstwę cienkich, płaskich kamieni, grubości około 10 do 15 cm. Na tę pierwszą warstwę nasypaana zostaje druga z roz-

drobnionych kamieni, tworząca zwykłą warstwę szosy.

Na powierzchnię tej ostatniej warstwy nasypa się górną warstwę, około 4 do 5 cm grubości, z mieszaniny sproszkowanego żwiru, żużla zwykłego lub z wielkich pieców, zmieszanych z tężącym na powietrzu wapnem lub wolno krzepnącym cementem.

Wskazane jest, aby stosunek poszczególnych materiałów był następujący: 2 m³ żwiru lub żużla na 1 m³ piasku i 150 do 200 kg wapna lub cementu; górną warstwę grubości około 4 lub 5 cm, utworzoną z żużla, zmieszanego z wolno krzepnącym cementem, daje doskonałe wyniki.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób budowy szos lub chodników, znamienny tem, że na podłożu z faszyn i piasku lub wyłącznie z piasku, ułożona zostaje warstwa płaskich kamieni, a na niej znów druga warstwa kamieni rozdrobnionych, przyczem wkońcu górną warstwę z drobnego żwiru lub żużla, piasku, twardniejącego na powietrzu wapna lub wolno krzepnącego cementu, pokrywa poprzednią warstwę kamieni rozdrobnionych.

Charles Vinzio.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.